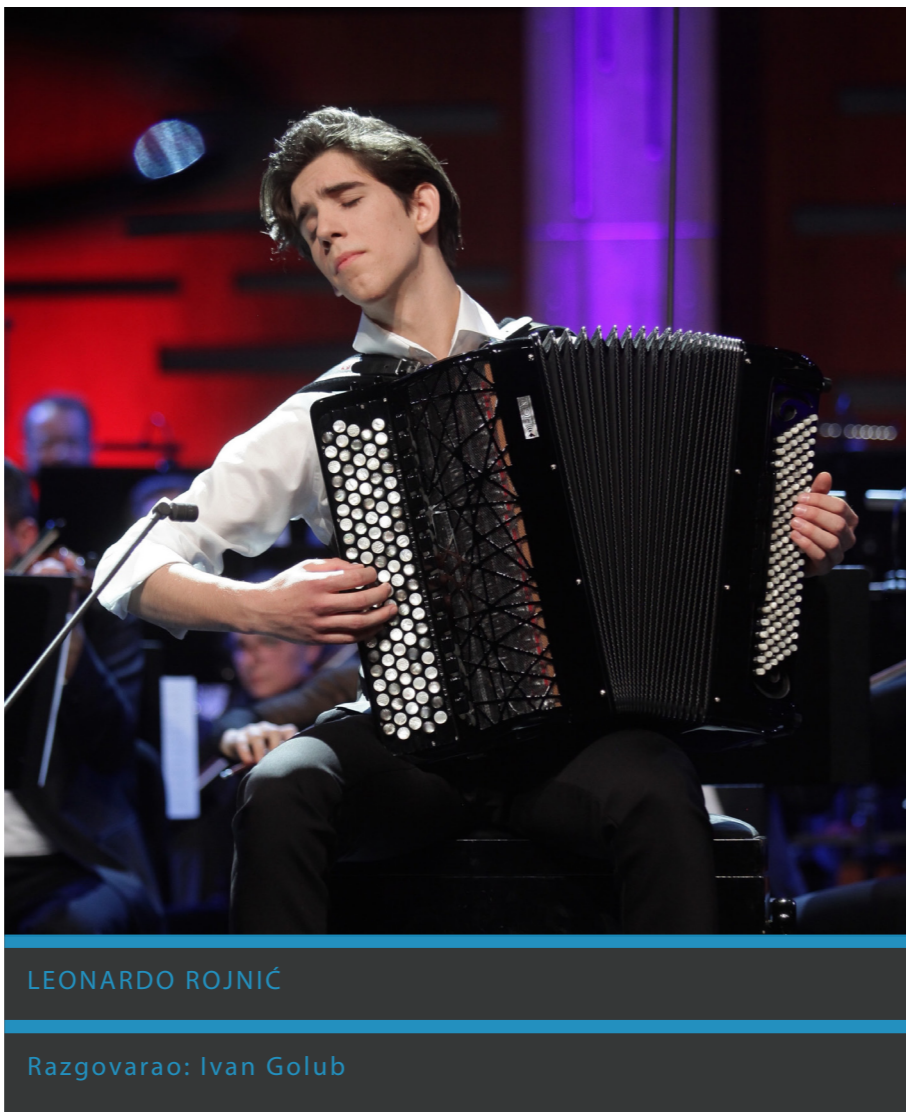

GLAZBA JE NAČIN ŽIVOTA, A NE SAMO ZANIMANJE ILI POSAO

LEONARDO ROJNIĆ

Razgovarao: Ivan Golub

Leonardo Rojnić, svestrani osamnaestogodišnjak iz Barbana, maturant je Glazbene škole Ivana Matetića Ronjgova u Puli. U ovom razgovoru saznajte više o njegovom glazbenom putu, postignućima i željama.

Leonardo, kako je počelo tvoje glazbeno obrazovanje?

Kao petogodišnjak dobio sam malu crvenu harmoniku od rođaka što mi je vrlo rano omogućilo pristup instrumentu u kojeg sam se odmah zaljubio. Dvije godine sam "škripao" po kući, a onda su me roditelji upisali u glazbenu školu. Bio je to jedan zanimljiv

period. Inače, u osnovnoj glazbenoj školi harmoniku sam učio kod profesora Valtera Bašića.

Je li harmonika bila tvoj prvi izbor ili si želio svirati nešto drugo?

Harmonika je oduvijek bila moj prvi izbor, no ponekad sviram gitaru, klavir i tradicionalne istarske instrumente. Da moram birati, klavir bi svakako bio sljedeći izbor nakon harmonike.

Reci nam malo više o sebi, svojim hobijima, interesima...

Većinu svog slobodnog vremena provodim s instrumentom, ali ka-

da ne vježbam ili muziciram, onda nerijetko idem u prirodu, vozim bicikl ili šetam sa psom. Između ostalog, veliki sam ljubitelj fotografije.

Pošto si zaljubljenik u fotografiju, koja ti je tematika omiljena?

Najviše me se dojme dobri portreti, no pejzaž mi je također vrlo zanimljiv.

Imaš li dovoljno slobodnog vremena za druge stvari koje te zanimaju?

Apsolutno. Pogotovo ako se dan dobro organizira što mi i ne uspije uvijek.

Ima li u tvojoj obitelji još glazbenika?

Nema. U užoj obitelji samo se ja bavim glazbom.

Na koje nastupe i natjecanja si najponosniji?

Istaknuo bih Susret harmonikaša u Puli 2019. godine na kojem sam osvojio 1. mjesto u kategoriji. Iste godine osvojio sam 1. mjesto na Bistričkom zvukoliku, kao i na Hrvatskom natjecanju za harmoniku u Daruvaru. Na Manhattan international music competition 2020. godine osvojio sam zlatnu medalju na online izdanju natjecanja. Natjecanje koje bih najviše volio istaknuti je svakako finale Eurovizije mladih glazbenika 2020. godine gdje sam kao šesnaestogodišnjak imao priliku svirati kao solist uz pratnju

Simfonijskog orkestra Hrvatske radio televizije. Bilo je to nezaboravno iskustvo.

Ima li kakvih zanimljivih anegdota s istih?

Ah, ima puno zanimljivih priča koje se najčešće odvijaju "iza pozornice", ali sačuvajmo njih za neku drugu prigodu.

Imaš li želju ostati u Hrvatskoj ili ćeš daljnje obrazovanje nastaviti negdje u inozemstvu? Zašto?

Sljedeći veliki korak u mojem glazbenom obrazovanju bit će glazbena akademija koju planiram upisati u inozemstvu. Pokušavao sam pronaći mjesto gdje mislim da bih mogao izvući svoj maksimum i ostvariti se u potpunosti kao glazbenik i kao osoba, no siguran sam u svoj povratak u Hrvatsku nakon školovanja.

Gdje se vidiš za 5, a gdje za 15 godina?

15 godina vrlo je dug vremenski period i u tom razdoblju može se mnogo toga dogoditi, no za 5 godina vidim se kao student diplomskog studija na nekoj od glazbenih akademija.

Rekao si da bi se svakako vratio u Hrvatsku nakon studija. Vidiš li se više kao nastavnik ili kao solist?

Trenutno se više vidim kao solist nego kao nastavnik, ali ni jednu od tih opcija ne treba isključivati.

Smatraš li da je klasična

Kao petogodišnjak dobio sam malu crvenu harmoniku od rođaka što mi je vrlo rano omogućilo pristup instrumentu u kojeg sam se odmah zaljubio.

harmonika dovoljno zastupljena u Hrvatskoj?

S obzirom da je klasična harmonika podosta nov instrument u odnosu na ostatak klasičnog instrumentarija, mislim kako ona stremi ka vrlo pozitivnoj budućnosti u kojoj će biti dostupno puno više literature i puno kvalitetnih izvođača koji će svirati i predstavljati instrument u najboljem svjetlu. Smatram kako u Hrvatskoj nedostaje prilika za studiranje harmonike, no također mislim kako je to nešto što se može, ne nužno drastičnim mjerama, unaprijediti i poboljšati.

Koje su prednosti i mane bavljenja glazbom?

Glazbom se ne možete baviti od 9 do 17 sati i vaš glazbeni dan je gotov. Glazba zahtijeva ozbiljan pristup i veliku posvećenost koju možete ostvariti samo ako zbilja

©Dario Njavro/HR

znate što želite i ako naposljetku uživate u tome. Mogao bih reći kako je svaka vrsta umjetnosti, pa tako i glazba, način života, a ne samo zanimanje ili posao.

Iako je moj glazbeni put započeo sasvim slučajno i neplanirano, danas se ne mogu zamisliti bez harmonike ili glazbe u bilo kojem obliku.

Da nisi odabrao glazbu čime bi se bavio?

Iako je moj glazbeni put započeo sasvim slučajno i neplanirano, danas se ne mogu zamisliti bez harmonike ili glazbe u bilo kojem obliku.

Imaš li glazbene uzore ili uzore općenito? Ako da, zašto baš njih smatraš uzorima?

Divim se ljudima i glazbenicima koji su svojim trudom i kreativnošću postigli nešto izvanredno, bilo na području umjetnosti ili ne. Smatram kako bi svaki čovjek trebao težiti najboljoj verziji sebe u kojoj se ostvaruje kao osoba koja je htio

postati. Idealni uzor nisam još uspio pronaći, ali uzor su mi ljudi koji teže tome.

Pošto si klasično obrazovani glazbenik, kakvu glazbu slušaš?

Najčešće slušam klasičnu glazbu, no nerijetko se na playlisti nađe jazz ili rock glazba u kojoj također uživam.

U čijoj si klasi i što je najznačajnije što si od profesora do sada naučio?

Trenutno sam u klasi prof. Mije Grozdanić od koje sam u posljednjih godinu dana mnogo naučio. Prije sam harmoniku učio u klasi prof. Volodimira Balyka i Bartola

Buljana, bez čije pomoći, siguran sam, ne bih uspio ostvariti svoje tadašnje ciljeve. Teško je izdvojiti najznačajniju stvar koju sam naučio, no gotovo sve vezano za harmoniku sam primio upravo od tih ljudi.

I za kraj nam reci tko ti je najveća podrška na tvom putu.

Najveća podrška su mi obitelj i roditelji koji me bezuvjetno podržavaju na mojem glazbenom i životnom putu, no zahvalan sam i svim dragim ljudima koji me podržavaju na bilo koji način.

